

ਪੁਰਾਣਾ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣਾ ਸੰਸਕਾਰ ਭੁਲਾਉਣ ਦਾ ਉਪਾਏ

ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਭ ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚੈ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਜੀਵਨ ਸਵਰੂਪ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸਭ ਨੇ ਸੁਣੀਆਂ। ਇਹੇ ਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸੰਪੰਨ ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਵਿਜੈ ਰਤਨ ਇਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਜਾਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ, ਉਹ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਦਾ ਦਰੁਪਣ ਸਵਰੂਪ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚੈ ਸਿਰਫ਼ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਰ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੈ ਨੂੰ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਯੋਗੀ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਸੁਣਨ ਸੁਣਾਉਣ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੀਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੈ। ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਅਰਥਾਤ ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ, ਕਰਮ, ਸੰਬੰਧ ਸਭ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਅਰਥਾਤ ਨਸ਼ੇ ਦਾ ਜੀਵਨ। ਇਹੇ ਜਿਹੇ ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ੇ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਸਦਾ ਨਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ, ਕਰਮ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚੈ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਉਵੇਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਝਲਕ ਚੇਹਰੇ ਤੋਂ ਚੱਲਣ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਿਸ਼ਚੈ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਸ਼ਾ ਅਤੇ ਨਸ਼ੇ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ ਖੁਸ਼ੀ। ਨਸ਼ੇ ਕਿੰਨੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹਨ, ਇਸਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਸ਼ਾ ਹੈ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਆਤਮਿਕ ਸਵਰੂਪ ਦਾ। ਇਸਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ ਪਰ ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ਾ ਉਦੋਂ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹੜੀ ਆਤਮਾ ਹਾਂ? ਇਸਦਾ ਹੋਰ ਵਿਸਤਾਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕੱਢਣਾ ਜਾਂ ਸਵੈ ਮਨਨ ਕਰਨਾ।

ਦੁਜਾ ਨਸ਼ੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦਾ ਅਲੋਕਿਕ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਹੜੀ ਜੀਵਨ ਹੈ ਇਸਦਾ ਵੀ ਵਿਸਤਾਰ ਸੋਚੋ। ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੈ ਆਤਮਿਕ ਸਵਰੂਪ ਦਾ ਨਸ਼ਾ। ਦੁਜਾ ਹੈ ਅਲੋਕਿਕ ਜੀਵਨ ਦਾ ਨਸ਼ਾ। ਤੀਜਾ ਹੈ ਫਰਿਸ਼ਤੇਪਨ ਦਾ ਨਸ਼ਾ। ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਵੀ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰੋ। ਚੌਥਾ ਹੈ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਨਸ਼ਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਲੋਕਿਕ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਸ਼ਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਵੈ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਨਿਸ਼ਚੈ ਵੀ ਹੈ ਪਰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ? ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਸ਼ਾ ਸਹਿਜ ਹੀ ਪੁਰਾਣਾ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣਾ ਸੰਸਕਾਰ ਭੁੱਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਘਨ ਰੂਪ ਇਹ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਪੁਰਾਣਾ ਸੰਸਾਰ ਜਾਂ ਪੁਰਾਣਾ ਸੰਸਕਾਰ। ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਦੇਹ ਦੇ ਪ੍ਰਦਾਰਥ ਦੇਨੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਵੀ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਘਨ ਰੂਪ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸੰਸਾਰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸੰਸਕਾਰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਦੇ। ਤਾਂ ਸੰਸਕਾਰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਹੀ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਸ਼ਾ ਸਾਕਾਰ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਸਿਰਫ਼ ਸੰਕਲਪ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਸਾਕਾਰ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕਦੀ ਵੀ ਵਿਘਨ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੇ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਸੰਸਕਾਰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਕਲਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਰਥਾਤ ਨਾਲੇਜ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਤੱਕ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਦੀ ਵੀ ਕਿਸੀ ਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਸੰਸਕਾਰ ਇਮਰਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਇਹ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਸਭ ਸਮਝਦੀ ਹਾਂ, ਬਦਲਣਾ ਹੈ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਮਝ ਤੱਕ ਨਹੀਂ। ਕਰਮ ਅਰਥਾਤ ਜੀਵਨ ਤੱਕ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੀਵਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਆਵੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਾਕਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ। ਹੁਣ ਬੁੱਧੀ ਤੱਕ ਪੁਆਇੰਟਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੋਚਣ ਅਤੇ ਵਰਨਣ ਕਰਨ ਤੱਕ ਹਨ। ਪਰ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ, ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿਖਾਈ ਦਵੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਾਕਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਲੋਕਿਕ ਨਸ਼ਾ। ਹੁਣ ਹਰ ਇੱਕ ਨਸ਼ੇ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਓ। ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਮੱਥੇ ਵਲ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਮੱਥੇ ਦੁਆਰਾ ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਟ੍ਰਿਤੀ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵਰਨਣ ਕਰੇ ਨਾ ਕਰੇ ਪਰ ਟ੍ਰਿਤੀ, ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਅਤੇ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਫੈਲਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਟ੍ਰਿਤੀ ਦੁਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਵੇ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਣਾ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ, ਮੁੱਖ ਦੀ ਮੁਸਕਾਨ ਨਾਲ, ਮੁੱਖ ਦੇ ਬੋਲ ਨਾਲ, ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ੇ ਦਾ ਸਾਕਾਰ ਰੂਪ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ। ਉਦੋਂ ਕਹਾਂਗੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਵਿਜੈਈ ਰਤਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕਈ ਇਹੇ ਜਿਹੀ ਚਤੁਰਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਗੁਪਤ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਸੂਰਜ ਤੋਂ ਕਦੀ ਕੋਈ ਲੁੱਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਗਹਿਰੇ ਬੱਦਲ ਹੋਣ ਫੇਰ ਵੀ ਸੂਰਜ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਛੱਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸੂਰਜ ਹੱਟਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬੱਦਲ ਹੱਟਦੇ ਹਨ? ਬੱਦਲ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਹੱਟ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸੂਰਜ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ੇ ਵਾਲਾ ਵੀ ਰੂਹਾਨੀ ਝਲਕ ਤੋਂ ਲੁੱਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਸਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਝਲਕ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਜ਼ਰੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਵੈ ਹੀ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਵੈ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਂ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਓ। ਨਾਲੇਜ਼ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਹੋ ਗਏ ਹੋ। ਪਰ ਨਾਲੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਨਾਲ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸਕਸੇਸਫੁਲ, ਬਲਿਸਫੁੱਲ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋਗੇ। ਅੱਛਾ ਫੇਰ ਸੁਣਾਵਾਂਗੇ ਸਕਸੇਸਫੁਲ ਅਤੇ

ਬਲਿਸਫੁੱਲ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਅੱਜ ਤਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਭ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰੋਂ ਨਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਸ਼ੇ ਨੂੰ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੂਪ ਨਾਲ ਯੂਜ਼ ਕਰੋ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨਸ਼ੇ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕਰਣਗੇ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸਭ ਫਿਕਰ ਤੋਂ ਫ਼ਾਰਿਗ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਸਭ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਣਗੇ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਵਿਸਤਾਰ ਕੱਢਣਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ। ਜਿੱਥੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਉੱਥੇ ਮਾਇਆ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚਾਲ ਚਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਾਇਆ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਜਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਫੇਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਫੇਰ ਭਜਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਕਦੀ ਦੇਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ, ਕਦੀ ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਦੀ ਮਾਇਆ ਹਾਥੀ ਬਣਕੇ ਆਉਂਦੀ, ਕਦੀ ਬਿੱਲੀ ਬਣਕੇ ਆਉਂਦੀ, ਕਦੀ ਚੂਹਾ ਬਣਕੇ ਆਉਂਦੀ। ਕਦੀ ਚੂਹੇ ਨੂੰ ਕੱਢਦੇ, ਕਦੀ ਬਿੱਲੀ ਨੂੰ ਕੱਢਦੇ। ਇਹੀ ਭਜਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਵਕਤ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਪਹਿਲੇ ਸਵੈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਕਰੋਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਬਾਪ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਸਦਾ ਸਵੈ ਦੁਆਰਾ ਸ੍ਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਸਾਕਾਰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਦਰਪਣ ਨਾਲ ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਵਿਦਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਨਾਲੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ, ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਨਿਸ਼ਚੈ ਬੁੱਧੀ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਝੁਲਣ ਵਾਲੇ, ਅਜਿਹੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਸੇਵਾਧਾਰੀ (ਟੀਚਰਸ ਭੈਣਾਂ ਨਾਲ :- ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਅਰਥਾਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਦੀ ਅਸਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹੀ ਹੈ। ਨਿਰਬਲ ਵਿੱਚ ਬਲ ਭਰਨ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨਾ, ਇਹੀ ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਪਾਰੂ ਮਿਲਣਾ ਵੀ ਹੀਰੋ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੀਰੋ ਪਾਰੂਧਾਰੀ ਕਿੰਨੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ? ਸੇਵਾ ਦੇ ਪਾਰੂ ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਨੰਬਰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਚਾਹੇ ਵਧਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਵਾ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਸਵੈ ਹੀ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਸੇਵਾਸਥਾਨ ਸ੍ਰੇਜ਼ ਹੈ, ਜਿਸ ਸ੍ਰੇਜ਼ ਤੇ ਹਰ ਆਤਮਾ ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਾਧਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਪਰ ਸਦਾ ਸਾਧਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜੇਕਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਯੂਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਰਿਜ਼ਲਟ ਨਿਕਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਵਕਤ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵੀਰ ਲੋਕੀ ਹੁੰਦੇ ਸੀ ਉਹ ਸਦੈਵ ਆਪਣੇ ਸਸਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਰਪਣ ਕਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਭਰਕੇ ਫੇਰ ਯੂਜ਼ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਵੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਧਨ ਜਦੋਂ ਯੂਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਯੂਜ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਧੀਪੂਰਵਕ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ? ਹੁਣ ਜੇ ਵੀ ਸਾਧਨ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੇ ਵਕਤ ਦੇ ਲਈ ਲੋਕੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਦਾਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇੰਨੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਵਤਨ ਕਰ ਵਿਖਾਉਣ, ਉਹ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਸੇਵਾ ਤਾਂ ਸਭ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਸਭ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਟੀਚਰਸ। ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹੋ ਜਾਂ ਟੀਚਰ ਹੋ ਪਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਕੀ ਹੈ? ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਪਲੈਨ ਵੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਰੀਤੀ ਰਸਮ ਵੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਬਣਦੀ ਹੈ ਫੇਰ ਵੀ ਸਫਲਤਾ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ? ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਕਮੀ। ਤਾਂ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਭਰੋ। ਜਿਵੇਂ ਤਲਵਾਰ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਜੌਹਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤਲਵਾਰ, ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਵੇਂ ਸਾਧਨ ਹਨ ਤਲਵਾਰ ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਜੌਹਰ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਭਰਦੇ ਜਾਵੇਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਵੈ ਹੀ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲੇਗੀ। ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣੋ। ਸਦਾ ਵਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਫ਼ਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਾ, ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ - ਇਸਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਟੈਸ਼ਨ। ਕਵਾਲਿਟੀ ਕੱਢੋ। ਕਵਾਂਟਿਟੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਵੇਗੀ। ਕਵਾਲਿਟੀ ਦੇ ਉਪਰ ਅਟੈਸ਼ਨ। ਨੰਬਰ ਕਵਾਲਿਟੀ ਤੇ ਮਿਲੇਗਾ, ਕਵਾਂਟਿਟੀ ਤੇ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਕਵਾਲਿਟੀ ਵਾਲਾ 100 ਕਵਾਂਟਿਟੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

ਕੁਮਾਰਾਂ ਨਾਲ :- ਕੁਮਾਰ ਕੀ ਕਮਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਧਮਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਨਾ! ਕਮਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣੋ ਅਤੇ ਬਣਾਓ। ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਮਾਸਟਰ ਸ੍ਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ। ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਉੱਥੇ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਵੈ ਦੇ ਉਪਰ ਅਟੈਸ਼ਨ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਟੈਸ਼ਨ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਸਵੈ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਟੈਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਭਰਦੀ ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾ ਸਵਰੂਪ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਸਾਧਨ ਬਣਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਬਣਾਓ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਦਾ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰੈਸ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇ। ਪਹਿਲੇ ਸਵੈ ਓਨਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਤਦ ਸੇਵਾ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਸਫਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੁਮਾਰ ਜੀਵਨ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਜੀਵਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚ ਗਏ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਬੰਧਨ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਬਣਨ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਦੀ ਆਪਣੇ ਭਾਗਿਆ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਵੀ ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਰੇਖਾ ਖਿੱਚਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਜੇ ਨਿਰਬੰਧਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਵੈ ਹੀ ਉਡਦੀ ਕਲਾ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਸਲਈ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ

ਕੁਮਾਰੀ ਜੀਵਨ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਸਦਾ ਪਿਆਰੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ ਜੀਵਨ ਹੈ ਬੰਧਨ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਕੁਮਾਰੀ ਜੀਵਨ ਹੈ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤ। ਤਾਂ ਨਿਰਬੰਧਨ ਆਤਮਾ ਬਣ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਰਬੰਧਨ ਬਣਾਓ। ਕੁਮਾਰ ਅਰਥਾਤ ਸਦਾ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਯਾਦ ਦਾ ਬੈਲੇਂਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ। ਬੈਲੇਂਸ ਹੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਉਡਦੀ ਕਲਾਂ ਹੈ। ਜੇ ਬੈਲੇਂਸ ਰੱਖਣਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਦੀ ਵੀ ਕਿਸੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਥੱਲੇ - ਉਪਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ।

ਅਧਰ ਕੁਮਾਰਾਂ ਨਾਲ :- ਸਭ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ! ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਸਭਦੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ। ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੇਖੋ। ਹੁਣ ਸਭ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸੁਣਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਲਕਸ਼ੇ ਰੱਖੋ ਕਿ ਜੇ ਕਰਮ ਅਸੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋਵੇ ਜੋ ਦੂਜਾ ਵੇਖ ਕਰਕੇ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਵੈ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਰਹੇਗੇ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰੇਗੇ। ਤਾਂ ਹਰ ਕਰਮ ਸੇਵਾਅਰਥ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇਗੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਹਰ ਕਰਮ ਸੇਵਾ ਅਰਥ ਹੈ ਤਾਂ ਸਵੈ ਹੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕਰੇਗੇ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ - ਸਵੈ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਾਲ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੇਵਾ ਸਹਿਜ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਵੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਦਾ ਵੀ ਭਾਸ਼ਣ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵੀ ਭਾਸ਼ਣ, ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੇਵਾਧਾਰੀ। ਸਦਾ ਆਪਣੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਦਲਣ ਦੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ। ਜਿੰਨੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਵੇਗੀ ਉਹਨਾਂ ਅਨੇਕਾਂ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਸਕੇਗੇ। ਸਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੋ।

2. ਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਬਣ ਗਏ! ਇਹ ਸਦਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋ! ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਕਦੀ ਵੀ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰ ਇਮਰਜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਸਦਾ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਰਹੇਗੇ। ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜੋ ਦੁੱਖਦਾਈ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਉਹ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਰਹੋ। ਕਦੀ ਸ਼੍ਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਵੇਂ ਦਾ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਪਰਿਵਾਰ ਮਿਲੇਗਾ। ਪਰ ਹੁਣ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਪਰਿਵਾਰ ਜੋ ਇੱਕਮਤ ਪਰਿਵਾਰ ਹੋਵੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਪਰਿਵਾਰ ਹੋਵੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਹੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਛੋਟਾ ਪਰਿਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਪਰਿਵਾਰ ਪਿਆਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਸਵਾਰਥ ਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਦੇ ਦੇ ਸਮੀਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਦਾ ਇਸ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਚਲੋ।

ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨਾਲ :- ਸਭ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਸਮਝ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹੋ? ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਦਾ ਸਮਰਥ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕੁਮਾਰੀ ਜੀਵਨ ਸਮਰਥ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਸਵੈ ਸਮਰਥ ਬਣ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰਥ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਅਕਤ ਨੂੰ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਵਿਦਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀ। ਕੁਮਾਰੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਭਾਗਿਆ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਚਲੋ। ਇਹ ਵੀ ਸੰਗਮ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਭਾਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕੁਮਾਰੀ ਬਣੀ, ਕੁਮਾਰੀ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ, ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ। ਸਦਾ ਸਵੈ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ। ਸਦਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਇਵੇਂ ਨਸੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੀ! ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹੋ ਨਾ!

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :- ਕਿਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜਾਂ ਗੁਣ ਨਾਲ ਸਭ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ?

ਉਤਰ :- ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਗੁਣ ਜਾਂ ਨਿ:ਸੰਕਲਪ ਰਹਿਣ ਦੀ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ - ਇਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਸਭ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਬਣ ਸਕਦੇ, ਪਿਆਰੇ - ਪਨ ਨਾਲ ਸਭਦੇ ਦਿਲ ਦਾ ਪਿਆਰ ਸਵੈ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸ੍ਰਵ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਦੀ ਵਿਦਾਈ ਦਾ ਸਮਾਰੋਹ ਮਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮਾਧਾਨ ਸਵਰੂਪ ਭਵ ਸਮਾਧਾਨ ਸਵਰੂਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਉਦੋਂ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸੰਪੂਰਣ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਵੇਗੇ। ਸੰਪੂਰਣ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਬਚਪਨ ਦਾ ਖੇਡ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਸਮਸਿਆ ਲੈਕੇ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸਮਸਿਆ ਦੀ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਹੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸੀ। ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਮਾਧਾਨ ਸਵਰੂਪ ਬਣੋ ਤਾਂ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਵਿਦਾਈ ਸਮਾਰੋਹ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸਮਾਧਾਨ ਹੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜੇ ਸਦਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਿਮਰਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਮਾਇਆ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਤੋਂ ਬੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
